

א ומקנה | רב היה לבני ראובן ולבני-גד עצום מאד
ויראו את-ארץ יעזר ואת-ארץ גלעד והנה המקום
מקום מקנה: ב ויבאו בני-גד ובני ראובן ויאמרו:
אל-משה ואל-אלעזר הכהן ואל-נשיאי העדה לאמר:
ג עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושכם
ונבו ובען: ד הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל
ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה: ה ויאמרו
אם-מצאנו חן בעיניך יתן את-הארץ הזאת לעבדיך
לאחזה אל-תעברנו את-הירדן: ו ויאמר משה לבני-גד
ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשובו פה:
ז ולמה תנואון את-לב בני ישראל מעבר אל-הארץ
אשר-נתן להם יהוה: ח כה עשו אבתיכם בשלחי אתם
מקדש ברנע לראות את-הארץ: ט ויעלו עד-נחל
אשכול ויראו את-הארץ ויניאו את-לב בני ישראל
לבלי-בא אל-הארץ אשר-נתן להם יהוה: י ויחר-אף
יהוה ביום ההוא וישבע לאמר: יא אם-יראו האנשים
העלים ממצרים מן עשרים שנה ומעלה את האדמה

אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב כִּי לֹא־מְלֹאוֹ
אֲחֲרָיִ: יב בְּלִתִּי כָּל־בֶּן־יִפְנֶה הַקְּנִזִּי וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹוֹן כִּי
מְלֹאוֹ אֲחֲרָיִ יְהוָה: יג וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְעַם
בַּמִּדְבָּר אַרְבַּעִים שָׁנָה עַד־תָּם כָּל־הַדֹּר הַעֲשֵׂה הָרַע
בְּעֵינָיִ יְהוָה: יד וְהִנֵּה קָמְתֶם תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם תַּרְבוֹת
אֲנָשִׁים חֲטָאִים לְסָפוֹת עוֹד עַל חֲרוֹן אַף־יְהוָה
אֶל־יִשְׂרָאֵל: טו כִּי תָשׁוּבֶן מֵאֲחֲרָיו וַיִּסַּף עוֹד לְהַנִּיחוֹ
בַּמִּדְבָּר וְשַׁחַתְתֶם לְכָל־הָעָם הַזֶּה: טז וַיִּגָּשׁוּ אֵלָיו
וַיֹּאמְרוּ גְדֹרֶת צֹאן נִבְנָה לְמִקְנֵנוּ פֹה וְעָרִים לְטַפָּנוּ:
יז וַאֲנַחְנוּ נַחֲלֵץ חֲשִׁים לְפָנָיִ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר
אִם־הֵבִיאֲנָם אֶל־מְקוֹמָם וַיֵּשֶׁב טַפָּנוּ בְּעָרֵי הַמְּבָצָר מִפְּנֵי
יְשִׁבֵי הָאָרֶץ: יח לֹא נָשׁוּב אֶל־בְּתִינּוּ עַד הַתְּנַחֵל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ: יט כִּי לֹא נִנְחַל אֶתֶם מֵעַבְר לִירֵדָן
וְהִלָּאָה כִּי בָאָה נַחֲלָתֵנוּ אֵלֵינוּ מֵעַבְר הִירֵדָן מִזְרָחָה:

Chapter 32

1. And the sons of Reuben and the sons of Gad had a very great multitude of cattle; and when they saw the land of Jazer, and the land of Gilead, that, behold, the place was a place for cattle; 2. The sons of Gad and the sons of Reuben came and spoke to Moses, and to Eleazar the priest, and to the princes of the congregation, saying, 3. Ataroth, and Dibon, and Jazer, and Nimrah, and Heshbon, and Elealeh, and Shebam, and Nebo, and Beon, 4. The country which Hashem struck before the congregation of Israel, is a land for cattle, and your servants have cattle; 5. Therefore, said they, if we have found grace in your sight, let this land be given to your servants for a possession, and bring us not over the Jordan. 6. And Moses said to the sons of Gad and to the sons of Reuben, Shall your brothers go to war, and shall you sit here? 7. And why do you discourage the heart of the people of Israel from going over to the land which Hashem has given them? 8. Thus did your fathers, when I sent them from Kadesh-Barnea to see the land. 9. For when they went up to the valley of Eshkol, and saw the land, they discouraged the heart of the people of Israel, that they should not go into the land which Hashem had given them. 10.

And Hashem's anger was kindled the same time, and he swore, saying, 11. Surely none of the men who came out of Egypt, from twenty years old and upward, shall see the land which I swore to Abraham, to Isaac, and to Jacob; because they have not wholly followed me; 12. Save Caleb the son of Jephunneh the Kenazite, and Joshua the son of Nun; for they have wholly followed Hashem. 13. And Hashem's anger was kindled against Israel, and he made them wander in the wilderness forty years, until all the generation, that had done evil in the sight of Hashem, was consumed. 14. And, behold, you are risen in your fathers' stead, an increase of sinful men, to increase still more the fierce anger of Hashem toward Israel. 15. For if you turn away from him, he will yet again leave them in the wilderness; and you shall destroy all this people. 16. And they came near to him, and said, We will build sheepfolds here for our cattle, and cities for our little ones; 17. But we ourselves will go ready armed before the people of Israel, until we have brought them to their place; and our little ones shall live in the fortified cities because of the inhabitants of the land. 18. We will not return to our houses, until the people of Israel have inherited every man his inheritance. 19. For we will not inherit with them on the other side of the Jordan, and beyond, because our inheritance has fallen to us on this east side of the Jordan.